Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 51 970 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 28 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"***A. Feitenrelaas***
U verklaart de Irakese nationaliteit te bezitten, van Koerdische origine te zijn en afkomstig te zijn uit Mosul, Centraal-Irak, waar u altijd in de wijk "Nabi Younis" zou hebben gewoond. Op 05/10/2009 zouden terroristen gevraagd hebben aan uw baas van de bakkerij om het brood te vergiftigen, zowel voor de burgers als de soldaten waaraan u het brood leverde. Uw baas zou het gif hebben ontvangen, maar diende de dag erna klacht in tegen deze terroristen. Op 15/10/2009 zouden twee witte wagens met daarin zes terroristen de bakkerij hebben beschoten. Uw baas zou gewond naar het ziekenhuis zijn overgebracht, een vrouwelijke klant zou in de bakkerij gestorven zijn. U zou de bakkerij hebben verlaten, acht dagen zijn ondergedoken bij uw oom en op 23/10/2009 het land hebben verlaten. Via Turkije en een voorts onduidelijke reisroute bent u op 09/11/2009 in België aangekomen, u vroeg diezelfde dag nog asiel aan. Ter staving van uw asielrelaas legt u een identiteitskaart voor.
B. Motivering

Er dient, na uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u noch aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals begrepen onder de Conventie van Genève, noch aannemelijk hebt gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals begrepen onder de definitie van subsidiaire bescherming en wel om volgende redenen.
Er dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde afkomst uit Mosul (Centraal-Irak). Uit uw verklaringen blijkt dat u wel enige kennis heeft over de stad Mosul, maar dat deze echter ontoereikend en onvoldoende doorleefd is voor iemand die beweert zijn hele leven onophoudelijk in deze stad te hebben gewoond.
Zo blijkt u onvoldoende en/of foutieve antwoorden te geven op meerdere essentiële kennisvragen over de stad, waar u volgens uw verklaringen 20 jaar zou hebben gewoond. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd toegevoegd aan het administratieve dossier (zie blauwe map).
Vooreerst moet aangestipt dat het uitzicht van de stad Mosul in grote mate wordt bepaald door de rivier die deze stad in twee stadshelften opsplitst. U vervolgens gevraagd naar de naam van deze grote rivier, antwoordt u eerst de Eufraat, wat foutief is, maar corrigeert u zich daarrna door te stellen dat dit de Tigris moet zijn (CGVS, p.7). Het is op zich al opvallend dat u zich vergist in de naam van de rivier die in grote mate het uitzicht van Mosul bepaalt en zelfs niet zo ver van uw wijk, "Nabi Younis", stroomt. Toen u in dit verband werd gevraagd of er een grote rivier dichtbij uw wijk stroomt, antwoordde u eerst ontkennend (CGVS, p.7). U verklaarde even later dat de Tigris op een 200 à 300 meter van uw wijk is gesitueerd wat toch zeer nabij is (CGVS, p.7). Er kunnen zich vragen worden gesteld bij het feit dat u eerst ontkennend op de vraag antwoordde om daarna toch bevestigend te antwoorden. Dit alles wijst eerder op een ingestudeerd karakter van uw kennis dan wel op een doorleefde kennis van de stad waar u steeds heeft gewoond. Het betreffen geenszins details, dan wel essentiële elementen die het karakter en het uitzicht van de stad bepalen. Wat er ook van zij, er dient eveneens te worden opgemerkt dat de kleinere maar ook zeer gekende "al-Khawsar" rivier u niet bekend is (CGVS, p. 8). Een rivier die volgens de informatie bij het CGVS nochtans eveneens dichtbij uw wijk stroomt en bovendien een bedenkelijke reputatie heeft zodat deze u niet onbekend kan zijn.
Niet alleen de Tigris maar ook de verschillende bruggen die beide oevers met elkaar verbinden zijn bepalend voor het uitzicht van Mosul. In dit verband kon u de verschillende bruggen opsommen en verklaarde u correct dat de "Hurriya"-brug nabij uw wijk is gelegen. Daarentegen verklaarde u verkeerdelijk dat de "Hurriya"-brug nooit voor het verkeer werd afgesloten en dat het verkeer op deze brug altijd mogelijk was in beide richtingen (CGVS, p.8). Dat u niet zou weten dat voornoemde brug van 2007 tot mei 2008 gesloten is geweest voor burgerverkeer en dat op deze brug bovendien alleen éénrichtingsverkeer mogelijk is, is zeer bevreemdend daar van de vijf bruggen die over de Tigris gaan, de "Hurriya"-brug het dichtst bij uw wijk Nabi Yunis ligt waardoor kan worden aangenomen dat u met deze brug toch zeer vertrouwd zou moeten zijn (CGVS, p.8). De vaststelling dat u wel een opsomming kan geven van de bruggen in Mosul, maar geen weet heeft van toch wel praktische zaken zoals het afsluiten van bruggen of de richting van het verkeer op deze bruggen, wat in het dagdagelijkse leven toch van belang is, wijst andermaal op het ingestudeerde karakter van uw kennis dan op het gegeven dat u aldaar daadwerkelijk woonachtig zou zijn geweest tot aan uw beweerde vertrek uit Irak anno 2009.
U gevraagd naar gekende gebouwen, bijzondere plaatsen of toeristische trekpleisters in Mosul, blijkt u weet te hebben van een pretpark, een universiteit en bossen ("Al-Ghabat"), maar wanneer u werd gevraagd dit alles geografisch te situeren, antwoordt u verkeerdelijk dat deze bezienswaardigheden zich "niet" aan dezelfde kant van de Tigris bevinden als uw wijk (CGVS, p.9). Het CGVS verwacht geenszins dat u deze zaken minutieus op een kaart weet te situeren maar wel dat u deze zaken, die u zelf spontaan vermeld, in de juiste stadshelft weet te plaatsen wat niet het geval is.
Bovendien situeert u eveneens de "Al-Hadba"-moskee dichtbij de bossen van "Al- Ghabat" (CGVS,p.9). In de veronderstelling dat u hiermee verwijst naar de befaamde "Al-Hadba"-minaret (de hiermee verbonden moskee draagt een andere naam) dient te worden opgemerkt dat deze zich niet in de nabijheid van "Al- Ghabat" situeert. Er werd u vervolgens een foto van de Shamash-poort getoond, nl. een gekende oude stadspoort en referentiepunt in de stad, bovendien niet veraf van uw wijk gelegen, maar u beweerde verkeerdelijk dat het hier het graf van "Nabi Younis" betrof (CGVS, p.9). Dat u deze poort niet zou herkennen is opnieuw zeer merkwaardig daar dit de poort is die zich het dichtst en bijna op een rechte lijn bij Nabi Younis bevindt. Dat u ook de "Nineveh Ruines" niet kent (CGVS, p. 11) is des te merkwaardiger daar uw wijk erdoor is omgeven.
Zeer opmerkelijk is dat u niet weet op welke plaatsen in Mosul Amerikanen zijn gelegerd. U geeft aan dat er zich een basis bevindt in Ghezlani (CGVS, p.10), en pas nadat het CGVS u de vraag had gesteld wie of wat er dan in de luchthaven van Mosul huist, opperde u dat er daar misschien ook Amerikanen kunnen zitten. Dergelijke informatie is nochtans algemeen geweten in Mosul.

Rekening houdend met uw bewering analfabeet te zijn en het ouderlijk huis niet vaak te hebben verlaten (alhoewel u anderzijds toch in een bakkerij werkte!), werd u gevraagd zelf spontaan iets over Mosul te vertellen teneinde u de kans te bieden uw herkomst uit deze stad aan te tonen (CGVS, p.10). Opmerkelijk is dat u eerst tot driemaal toe niet weet wat te moeten vertellen (CGVS, p.10). Pas na sterk aandringen van het CGVS en u wijzend op deze verloren kans, vertelt u enkele zaken over uw wijk (CGVS, p. 11) die echter onafdoende zijn voor een "geboren en getogen Mosuli". U heeft het over een moskee, een begraafplaats, huizen, een school, een voetbalveld, een winkelstraat. Maar deze informatie is dusdanig algemeen en evenzeer van toepassing op andere wijken en steden dat u hiermee geenszins uw herkomst heeft aangetoond.

Uw verdere verklaringen over de val van Mosul en gebeurtenissen na de val laten weinig ruimte om verder geloof te hechten aan uw bewering dat u op dat moment, nl. 2003, in Mosul verbleef. U stelde op de hoogte te zijn van de val van Mosul, maar beweert dat Mosul vóór Bagdad is gevallen, dat de Amerikanen en de "terroristen" de stad binnenvielen, dat dit gepaard ging met vele doden en explosies en dat de Koerden niets deden omdat ze "niets konden doen" (CGVS, p.12). Uw voorstelling van de feiten strookt in niets me de werkelijke gang van zaken. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, werd eerst Bagdad, dan pas Mosul ingenomen, in eerste instantie door Koerdische strijders ("peshmerga's), gevolgd door Amerikaanse Troepen. Er zijn wel enkele gevechten geweest maar al bij al was er bij de val van Mosul weinig verzet. Van de vele doden en explosies was er geen sprake. Dat u als Koerd, op dat moment zogezegd aanwezig in Mosul (CGVS, p.12), hier geen weet zou van hebben is volstrekt ongeloofwaardig en laat niet toe nog langer geloof te hechten aan uw verklaring dat u op het ogenblik van de val in Mosul woonachtig was. De inname van Mosul op het Baathregime betreft immers een historische gebeurtenis waarvan het niet aannemelijk is dat u zich in dergelijke mate zou vergissen aangaande het verloop ervan. Evenmin weet u de val van het Baathregime en Saddam Hussein in de tijd te situeren. U wist wel dat dit in 2003 was maar kon er geen maand op plakken (CGVS, p. 12).

Voorts beweert u dat er vele terroristische organisaties actief zijn in Mosul, maar u kunt er, vreemd genoeg, vervolgens maar twee, "Ansar al-Islam"en "Ansar al-Sunna", bij naam noemen (CGVS, p.12). Gevraagd naar de soennitische of sjiietische strekking van deze organisaties, wat gezien het sektarische karakter van het huidige conflict in Irak een pertinente vraag is, beweert u dat deze gemengd zijn. Dit terwijl de door u genoemde organisaties beide soennitische organisaties zijn, wat overigens al voor een deel uit hun naam valt af te leiden. U gevraagd naar aanslagen gebeurd vóór uw vertrek onder andere in uw wijk - u vertrok op 23/10/2009 - heeft u slechts weet van één enkele aanslag die daarenboven nog dateert van 2006 en plaatsvond in een totaal ander stadsdeel (CGVS, p. 13). Tenslotte beweert u verkeerdelijk dat er verkiezingen hebben plaatsgevonden op 1 augustus 2008 en dat dit de laatste verkiezingen waren vóór uw vertrek (CGVS, p.13). Bovenstaande vaststellingen vormen opnieuw een indicatie dat u in deze tijdspanne niet in Mosul aanwezig was aangezien verkiezingen toch niet onopgemerkt voorbijgaan aan het openbare leven.

De enige kennis die u van Mosul hebt, is ontoereikend om uw herkomst en uw beweerd verblijf aldaar tot oktober 2009 aannemelijk te maken. U kan weliswaar opsommingen geven van wijken, van bruggen, van enkele bezienswaardigheden, van de gebruikte geldbiljetten, enzovoort, maar dit alles geeft een zeer ingestudeerde indruk. Immers, wanneer gevraagd naar meer specifieke details (zie opmerkingen supra) die dichter aanleunen bij uw onmiddellijke omgeving en leefwereld, moet u het antwoord schuldig blijven. Dit is zeer opmerkelijk en laat niet toe geloof te hechten aan uw verklaring gans uw leven in Mosul woonachtig te zijn geweest.

Aangezien uw verblijf in Mosul tot oktober 2009 niet geloofwaardig is, zijn de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, die zich in deze periode in Mosul hebben afgespeeld dit evenmin. Beiden zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het CGVS geenszins uw Iraakse nationaliteit betwist, maar uit wat voorafgaat kan gezien het niet aannemelijk karakter van uw afkomst en verblijf in Mosul tot oktober 2009 bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, zoals boven vastgesteld blijkt immers dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw afkomst uit Mosul, noch dat u hier aanwezig zou zijn geweest op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw juiste regio van herkomst, van uw recente en opeenvolgende verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere derde landen, en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken.

De door u voorgelegde identiteitskaart vermag niet deze appreciatie te wijzigen. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratieve dossier aantreft

dat de bewijswaarde van Iraakse (identiteits)documenten zeer relatief is aangezien dergelijke stukken vrij gemakkelijk op illegale wijze, zowel binnen als buiten Irak, kunnen worden verkregen.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen aan, alsook de schending van de artikelen 57/6 en 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (verder: vreemdelingenwet), de artikelen 197, 198, 199 en 203 van de UNHCR-Proceduregids, de zorgvuldigheidsplicht en het behoorlijk bestuur, en de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek.

Verzoeker stelt dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de essentie van zijn relaas en zich twee uur heeft bezig gehouden met "algemene vragen" te stellen met de speciale nadruk op zijn vaardigheid tot de beschrijving van de politieke en geografische situatie van Mosul. Verzoeker voert aan dat zijn gedeeltelijke onwetendheid omtrent welbepaalde situaties niet van dien aard is dat ze heel het relaas van verzoeker terug in twijfel mag trekken. Verzoeker verwijst vervolgens naar artikel 1, par. A, al. 2 van het Vluchtelingenverdrag en stelt dat voor het beoordelen of een asielzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus niet de recente verblijfplaats doorslaggevend is, maar wel de nationaliteit, in dit geval dus Irak. Hij verwijst te dezen naar het arrest nr. 45 395 van de Raad. Enkel indien een vluchteling geen nationaliteit bezit verwijst de definitie naar "het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had". Verzoeker werpt verder op dat twijfels over de woonplaats in Irak maar een louter vermoeden zijn die voortvloeien uit het gehoor bij het CGVS, en niet uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden, een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat verzoeker een reëel verblijfsalternatief heeft in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet. Dit argument werd ook al veroordeeld door het Hof van Cassatie in een dossier met soortgelijk probleem.
Verzoeker merkt op dat de bestreden beslissing niet betwist dat hij een analfabeet is en niet veel buiten kwam. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (verder: CGVS) had rekening moeten houden met zijn profiel en zijn vaardigheid om een redelijk aantal vragen te beantwoorden. Verzoeker verwijst vervolgens naar de artikelen 197, 198 en 199 van de UNHCR "*Guide des procédures et critères pour déterminer la qualité de réfugié"* krachtens dewelke onjuiste verklaringen op zich niet een voldoende reden zijn om de status te weigeren en de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren.
Verzoeker geeft toe dat er veel vragen gesteld werden die soms fout beantwoord werden of soms onbeantwoord bleven. Niettemin, in de voorstelling van de weigeringsmotieven, onthoudt verwerende partij steeds het meest negatieve. Wanneer het CGVS verzoekers verklaring verwijt volgens dewelke Mosul voor Bagdad zou gevallen zijn, gaat het hier om een verwarring van een paar dagen. Verzoeker beschrijft verder zijn directe omgeving. Hij geeft een paar namen, bouwmaterialen en waar deze zaken ten opzichte van elkaar situeren. Dit zou volgens verzoekende partij niet voor elke wijk van toepassing kunnen zijn in tegenstelling tot de bewering van het CGVS.
Verzoeker stelt dat er niet wordt aangetoond door het CGVS dat zijn identiteitsdocument na individueel onderzoek door de bevoegde dienst een vervalst document is. De Raad van State beoordeelde trouwens dat er een bewijswaarde moet aan gehecht worden. Verzoeker stelt vervolgens dat hij verdere inspanningen levert en probeert nog andere bewijsstukken te verkrijgen. Een moeilijk te lezen gescande "voedselkaart" kon hij per mail verkrijgen. Verzoeker verwijst vervolgens naar het nieuwe artikel 57/7 van de vreemdelingenwet en paragraaf 203 van de UNHCR-Proceduregids en stelt dat door zich enkel op de beweerde onduidelijke herkomst te baseren, zonder tot een onderzoek van het asielrelaas over te gaan, verweerder niet alle elementen in acht nam.

2.1.2. Verzoekende partij werpt in een tweede middel de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur van "audi alteram partem", recht op verdediging en op tegenspraak op. Verzoeker stelt dat het CGVS haar beslissing neemt op basis van verslagen van haar documentatiedienst waarvan de inhoud niet voordien aan verzoeker bekend gemaakt werd. Verzoeker beschikt maar over 30 dagen om de verslagen te weerleggen. Verzoeker meent dat het onverenigbaar is met de aangehaalde beginselen in het middel dat het onderzoek op inquisitoriale wijze plaatsvindt en dat het resultaat van het onderzoek niet aan verzoeker meegedeeld wordt alvorens er een beslissing genomen wordt. Zo wordt in het strafrecht de onderzoeksmaatregelen beslist door het parket of de onderzoeksrechter zonder enige

tegenspraak, maar zodra de zaak ten gronde behandeld wordt, wordt het beginsel van tegenspraak wel geëerbiedigd. In tegenstelling, heeft de Raad geen onderzoeksbevoegdheid, het CGVS zijnde als enige bevoegd om onderzoek te vorderen, zodanig dat, het onderzoek reeds aan dit stadium tegenspraak moet veroorloven. Indien dit niet het geval is, worden de elementaire rechten op verdediging geschonden.

2.1.3. In een derde middel voert verzoekende partij de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aan, alsook de schending van de artikel 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek, en de schending de zorgvuldigheidsplicht en behoorlijk bestuur.
Verzoekende partij stelt dat de twijfels over de laatste woonplaatsen voor het vertrek uit Irak vaak maar louter een vermoeden zijn dat voortvloeit uit het gehoor door het CGVS, en niet rechtstreeks uit bewijselementen. Uit een eerste vermoeden een tweede afleiden, namelijk de mogelijkheid dat de aanvragers een reëel verblijfsalternatief hebben in een derde land, is een argument dat niet kan worden opgenomen in de wet. Dit argument werd ook al veroordeeld door het hof van Cassatie in een dossier met soortgelijk probleem.

2.1.4. Bij faxzending van 30 september 2010 brengt verzoeker een woonstattest bij.

2.2.1. Wat de ingeroepen schending van de motiveringsplicht betreft, heeft de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij of zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem of haar verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen bevat geen afdwingbare rechtsregels, zodat verzoeker de schending van de “artikelen 197, 198, 199 en 203” van de UNHCR-Proceduregids niet kan inroepen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

2.2.3. Het begrip ‘middel‘ behelst een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing geschonden rechtsregel of het rechtsbeginsel en van de wijze waarop de rechtsregel of het rechtsbeginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek schendt, wordt vastgesteld dat verzoeker nergens concreet uiteenzet of omschrijft op welke wijze de bestreden beslissing deze aangevoerde rechtsnormen schendt. De schending van de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek wordt niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.4.1. De bestreden beslissing oordeelt dat verzoeker “*(…) wel enige kennis heeft over de stad Mosul, maar dat deze echter ontoereikend en onvoldoende doorleefd is voor iemand die beweert zijn hele leven onophoudelijk in deze stad te hebben gewoond”*.

2.2.4.2. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Mosul, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de

besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.2.4.3. Waar verzoeker verwijst naar zijn analfabetisme om zijn onwetendheden en gebrekkige kennis te verklaren, dient opgemerkt te worden dat dit er niet toe kan leiden dat hij niet op de hoogte zou kunnen zijn van zaken die tot zijn dagdagelijkse leefomgeving behoren. Verweerder benadrukt terecht dat analfabetisme de verstandelijke vermogens niet aantast en verzoeker toont geenszins aan dat hij niet over de verstandelijke vermogens beschikt om vragen te beantwoorden betreffende zijn directe omgeving en het dagdagelijkse leven in zijn beweerde regio van herkomst.
De in de bestreden beslissing uiteengezette lacunes in verzoekers kennis met betrekking tot Mosul zijn apert zodat het onmogelijk is geloof te hechten aan verzoekers beweerde afkomst uit Mosul (Centraal-Irak) daar deze onwetendheden betrekking hebben op zijn onmiddellijke leefomgeving. Het is te dezen immers niet aannemelijk dat verzoeker (i) geen kennis heeft over de rivier die dicht bij zijn wijk stroomt (ii) enerzijds wel de brug kan benoemen die het dichtst bij zijn wijk is gelegen maar anderzijds foutieve verklaringen aflegt over de dagdagelijkse toegankelijkheid van de brug (iii) enerzijds spontaan melding maakt van de aanwezigheid van een pretpark, universiteit en bossen maar deze anderzijds niet aan de juiste kant kan plaatsen ten aanzien van de rivier die Mosul doorkruist (iv) een gekende stadspoort die in Mosul als referentiepunt wordt aanzien niet herkent op foto (v) onbekend is met de ruïnes die zijn voorgehouden wijk van herkomst omringen. Voormelde vaststellingen worden niet *in concreto* weerlegd en vinden steun in de landeninformatie van het administratief dossier.
De vaststelling dat verzoeker een aantal gegevens wel kent, of partieel kent, zoals het gebruikte geld, wijken, bruggen, en bezienswaardigheden, wijzigt niets aan deze vaststellingen vermits deze kennis door zelfstudie kan worden verworven.
Uit het gehoorverslag blijkt dat afdoende rekening werd gehouden met verzoekers voorgehouden profiel. Omwille van voormelde pertinente vaststellingen moet besloten dat de kennis van verzoeker over Mosul dermate ontoereikend is dat er geen geloof kon gehecht worden aan zijn beweerde verblijf in Mosul en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten die zich daar zouden hebben afgespeeld.

Het bij faxbericht bijgebrachte woonstattest (rechtsplegingsdossier, stuk 9) kan verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen daar faxkopieën eenvoudig te manipuleren zijn zodat er geen authenticiteitswaarde kan worden aan toegekend. Hetzelfde geldt voor de kopie van de voedselkaart die bij het verzoekschrift is gevoegd.

Inzake de bijgebrachte identiteitskaart blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat de bewijswaarde van Iraakse (identiteits)documenten relatief is aangezien dergelijke stukken gemakkelijk op illegale wijze, zowel binnen als buiten Irak, verkrijgbaar zijn. Dit klemt des te meer daar verzoeker (i) de dienst noch de wijk kent waar hij zijn identiteitskaart in 2003 zou hebben bekomen (administratief dossier, stuk 6, p.4), hetgeen nogmaals een aanduiding is voor het ontbreken van kennis inzake zijn dagdagelijkse leefomgeving (ii) bij de registratie van zijn asielaanvraag melding maakte van het bezit van een identiteitskaart en een nationaliteitsbewijs (administratief dossier stuk 11, nr. 21) en later tijdens het gehoor op het CGVS ontkent ooit een nationaliteitsbewijs te hebben gehad.

Voor wat de verwijzing naar artikel 57/7*ter* van de vreemdelingenwet betreft, dient te worden opgemerkt dat verzoekers verklaringen over Mosul, omwille van voormelde vaststellingen, in strijd zijn met algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag (*cf*. artikel 57/7 *ter*, c), zodat zijn geloofwaardigheid inzake zijn voorgehouden stad van herkomst wordt ondermijnd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Het eerste middel is ongegrond.

2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van "*de algemene rechtsbeginselen van "Audi alterm partem", recht opverdediging en op tegenspraak*" wordt opgemerkt dat de procedure voor het CGVS geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve procedure. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Geen enkele rechtsregel schrijft overigens voor dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoeker vooraf moet confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is zijn beslissing te nemen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.4. Inzake de ingeroepen schending van de artikelen 1349 en 1353 van het Burgerlijk Wetboek wordt verwezen naar het gestelde sub 2.2.3.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij een eventuele terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen omtrent de verblijfplaats(en) die hij had sinds - minstens - de val van het regime van Saddam Hoessein; dit verhindert de beoordeling *in concreto* van de werkelijke nood aan bescherming. Bij gebrek aan elementen omtrent de afkomst van een asielzoeker, zoals vastgesteld sub 2.2.4.3., kan de subsidiaire beschermingsstatus niet worden verleend.

Wat de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft, wijst verweerder er terecht op dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

Het derde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,	kamervoorzitter,
dhr. W. MULS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. M.-C. GOETHALS,	rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN F. HOFFER